

[Steen.]

radikale Venstres Ordfører ønskede. Ja, det fremgaar jo med tilstrækkelig Tydelighed af Lovforslaget — og jeg har under dets Udarbejdelse bestrebt mig for, at det maatte blive Tilfældet —, at det helt og fuldt i Fremtiden, som hidtil, overlades til Kommunerne selv at bestemme, i hvilket Tempo de vil fremme disse Vejarbejder. Det, det her drejer sig om, er, at Staten hjælper Kommunerne til Løsningen af den Opgave, de staar overfor. Hos indsigtfulde og overordentlig økonomiske Kommunalmedmænd er der ikke Tvivl tilbage om, at det vil være økonomisk at fremme disse Arbejder hurtigt, blot man havde de fornødne Midler dertil, og det er det, vi foreslaar, at Staten skal hjælpe dem ud over.

Saa siger det ærede Medlem, at man skulde tro, det var gode Tider her i Landet. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger den Opfattelse. Forslaget er et Udtryk for, at vi fra vor Side gerne i en vanskelig Tid vil hjælpe baade dem, der har den Opgave at foretage Grundforbedringer af Vejene, og de Mennesker, der netop paa Grund af Tidens Vanskelighed er uden Beskæftigelse, og netop derved kunde faa Mulighed for at tjene til Livets Ophold for sig og sine.

Jeg kom da ogsaa ud for — jeg havde ventet det, hvor kunde det undgaas? — Vendingen: Hvor skal Pengene komme fra? Det er jo efterhaanden blevet saaledes, at hver Gang man indenfor eller udenfor denne Sal fører Tanker frem om Løsning af en eller anden Opgave, lyder det omgaaende i bestemte Kredse i Befolkningen og indenfor det politiske Liv, og det uden nogen Art af Variation: Hvor skal Pengene komme fra? Nu skal jeg villigt indrømme, at det er et overordentlig velbegrundet Spørgsmaal at stille, men det kan ogsaa gentages saa tidt og i saa mange rimelige og urimelige Forbindelser, at det efterhaanden virker baade med Gentagelsens Styrke og med Gentagelsens Svaghed, og i denne Forbindelse virker det med Gentagelsens Svaghed. Vi kan om ikke længe komme til at beskæftige os med andre Ting, hvor Spørgsmaalet kan rejses med Styrke, uden Hensyn til det Misbrug, det ved Gentagelse har været ude for.

Jeg vil gerne takke den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), for den forstaaende Holdning, han indtog overfor Forslaget. Det ærede Medlem har jo fuldkommen Ret i, at der fra hans Partis Side paa et tidligere

Tidspunkt er ført frem og for Tiden befinder sig i Udvalg et Forslag, der giver Udtryk for, at der indenfor dette Parti er den samme Opfattelse i Hovedsagen af det Problem, vi her behandler, og det er jo rimeligt, at det ærede Medlem siger, at han vil foretrække sit eget Partis Forslag. Naar vi for vort Vedkommende maa foretrække vort Forslag og har ønsket at fremsætte det, til Trods for at den ene Paragraf var at finde i det Forslag, det ærede Medlems Parti fremsatte, er det, fordi de Rentelettelser og den økonomiske Hjælp fra Statens Side, som vi i dette Forhold lægger megen Vægt paa, jo i Realiteten savnes i det Forslag, som det ærede Medlems Parti har stillet. Men jeg takker for Tilsagnet om en villig Behandling og nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem og jeg vil kunne finde hinanden i en fælles Form for en Løsning af den Opgave, det her drejer sig om.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg til Indledning sige, at hvad angaar Navnet, skal vi let komme over det, det skal ikke volde os nogen Art af Besvær. Dernæst opstillede det ærede Medlem det Spørgsmaal: Har Landet Evne til i de kommende Aar at anvende de Beløb, her stilles Forslag om til Forbedring af Landets Vejvæsen? Det er et overordentlig naturligt Spørgsmaal at stille, og jeg vil for mit Vedkommende besvare det med et Ja, det mener jeg Landet har Raad til. Jeg kan ogsaa vende det om og sige, at det mener jeg slet ikke Landet har Raad til at lade være med, et Svar, jeg giver paa Grundlag af den Opfattelse, jeg, da jeg før havde Ordet, gav Udtryk for, at det paa langt Sigt vil være en overordentlig god Økonomi at gennemføre de Arbejder, her er Tale om.

Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem spørger, om det er Mening, det skal være en Skueret. Nej, det er det aldeles ikke. Det er Forslagsstillernes oprigtige Ønske, at de Arbejder maa komme til Udførelse og de Penge til Anvendelse.

Saa siger det ærede Medlem, at vi er naaet til den nuværende Stilling med Hensyn til Vejvæsenet paa Grundlag af den Ordning, vi nu har, hvor Kommunerne forestaar den Opgave. Det har jeg ydet al mulig Anerkendelse, og hvis man sætter Pris paa det, skal jeg gerne henvise dertil, gentage det, understrege det, saa tidt som nogen maatte finde det ønskeligt. Men der er jo ikke her stillet Forslag om at ændre noget i det Forhold. Der er tværtimod stillet Forslag om at blive ved den gamle Ordning, med Hensyn til hvem der skal have Ansvaret for Arbejders Udførelse,